

[Aksel Møller.]

skete i september, da den højtærede finansminister bebudede fremsættelse af et forslag; det skete i og for sig igen i marts. Men hvorfor blev det ikke gennemført i februar? Toldkommissionens formand, det ærede medlem hr. Einer-Jensen, var jo i den situation den 16. februar at opleve, at det konservative folkepartis repræsentanter i toldkommissionen erklærede sig villige til nu at gennemføre et toldforslag, om hvilket der kunne blive enighed med socialdemokratiet. Andre kræfter i toldkommissionen forlangte — uden at formanden havde evne til at forhindre det eller ville forhindre det, hvad ved jeg — en sådan procedure, en sådan behandling af dette toldforslag, at det ærede medlem som formand gav op overfor gennemførelsen af toldforslaget dengang, skønt han vidste, at et flertal var til disposition for dets gennemførelse i tinget, og nu er vi altså igen i denne situation. Den 28. april var der overensstemmelse i synspunkter, men først den 13. maj er man blevet indkaldt for at afgive betænkning. Jeg beder stadigvæk — nej, det vil jeg såmænd ikke engang bede om, for det, som man naturligvis ikke skal gøre, er at forhindre den højtærede finansminister i stadigvæk at værne om det spæde pus og stadigvæk bestræbe sig for at holde liv i sin egen i og for sig gode tanke, så derfor skal jeg ikke længere skabe misstemning på regeringsbænken ved at spørge om årsagerne til, at man dog nu, når enighed var tilvejebragt, ikke har ment at kunne gennemføre forslaget.

Den højtærede finansminister gjorde nogle bemærkninger om min kritik af loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Det er mig ikke muligt på stående fod at deltage i en diskussion om alle enkeltheder vedrørende denne lov, dertil er den altfor indviklet i sine virkninger; men jeg forstod på den højtærede finansminister, at han i og for sig er nået til den opfattelse, at disse forskellige sondringer, som loven forudsætter mellem forskellige former for forbindelse mellem engroshandelen og detailhandelen, og sondringer mellem yderbeklædningen og den altså unævnelige underbeklædning i virkeligheden har deres grund i, at man har valgt at opbygge denne afgiftslov på engrosleddet og ikke på detailleddet. Jeg har ikke rigtig kunnet begribe, hvorfor man,

da man skulle gennemføre en sådan skat som denne — og det var der altså et flertal for — ikke valgte at gøre, som man gjorde under krigen, da man, stillet overfor en lignende opgave, gennemførte en beskatning i detailleddet og derved opnåede langt, langt større klarhed over afgiften og dens virkninger, dens beregning og heldigvis også over mulighederne for dens endelige afskaffelse. Jeg takker den højtærede finansminister for det tilsagn om forhandling, der lå i hans udtalelse om, at han gerne så hele problemet rejst i ordførerudvalget.

Dernæst skal jeg gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem havde den opfattelse, at det med at være støtteparti, det var såmænd nogenlunde jævnt fordelt. Jeg forstod ham på den måde, at f. eks. jeg havde været det andet støtteparti for den højtærede regering i spørgsmålet om hyrevognene. Når det ærede medlem bruger en sådan sammenligning, viser det, synes jeg, allerbedst, hvilken talemåde det er, når det ærede medlem vil fordele opgaven som støtteparti over flere og derved undgå, at den kommer til at hvile med fuld vægt på hans eget parti. Sandheden er jo dog den, at hver gang den høje regering har været i vanskeligheder, som kunne blive afgørende for dens muligheder for at fortsætte i det folketingsår, som er gået til ende, var det det ærede medlem og hans parti, som bragte regeringen den støtte, der gjorde, at den sidder, hvor den sidder i dag. Alt det andet er defensorat, et defensorat gennemført, naturligvis, med vanlig dygtighed, men ak, altfor talentfuldt, så talentfuldt, at det er ganske iøjnefaldende, hvor tomt det i virkeligheden er. Når den høje regering i dag slipper af med folketinget for længere tid og kan sætte sig tilrette for to år, vil det ærede medlem næppe kunne påstå, at det skyldes oppositionen i denne sal.

Til slut skal jeg gøre en enkelt bemærkning om det ærede medlem hr. P. M. Dams tale. Jeg opfattede i høj grad denne som en tale, der skulle forsvare det ærede medlems standpunkt gennem hele denne sag; men det forekom mig ikke, at dette forsvaret på nogen måde fjernede de fornemmelser, man måtte have, når man tænkte på, hvorledes det ærede medlem hervedefra i en flammande telegrafisk protest vendte sig imod